



# NARATORUL

Ce face o imagine specială? Ce îi conferă unui instantaneu statutul de artă fotografică și cine stabilește aceste criterii? Pentru Bruno Mercier, binecuvântat de soartă să locuiască în paradisul oferit de coasta Normandiei, această calitate e oferită de filtrarea peisajului prin lentilele propriilor experiențe, a propriilor sentimente și sensibilități. Bruno Mercier face mai mult decât să fotografieze. **El povestește, iar cuvintele lui sunt razele de lumină și umbrele lungi.**

Interviu de: Harris Wallmen



## Bruno Mercier

- s-a născut în 1962 la Versailles, în Franța
- a studiat Arhitectura la Paris
- în prezent locuiește și lucrează la Carteret, Normandia, Franța
- expoziție permanentă la Pep'Art Gallery, Cherbourg, Franța
- reprezentat internațional de Arcangel Images ltd – Anglia
- site personal: [www.pixydream.com](http://www.pixydream.com)

### Plutire în spațiul sacru

Pe Bruno Mercier, un romantic incurabil, locul unde trăiește l-a fermecat iremediabil, atrăgându-l periodic ca o Mecca, la fotografiat: „Peste tot în lucrările mele există câte o temă preponderentă, prezentând o legătură strânsă cu lumina și atmosfera ce înconjoară locurile în care fotografiez. În general, mă simt atras de locuri în care se pot țese povești, în care este stimulată imaginația. În plus, faptul că



**„Nu mă folosesc de fotografie pentru o simplă reproducere a lumii din universul vizibil. Când operez o descriere, prefer forța de sugestie.”**

Bruno Mercier

locuiesc în Peninsula Cotentin de pe coasta Normandiei, în Franța, îmi oferă șansa de a explora peisaje minunate, terestre sau marine. E un fapt fără echivoc că locurile din proximitatea mea mă influențează în cea mai mare măsură.”

Nu vede însă cu ochii preotului zen care reflectă ceea ce îl înconjoară, ci cu cei ai artistului pentru care experiența de viață și puterile cu care l-au înzestrat ursitoarele sunt



principalele ingrediente care întrețin focul creației.

„Nu mă folosesc de fotografie pentru o simplă reproducere a lumii din universul vizibil. De fapt, atunci când operez o descriere, prefer forța de sugestie. Ceea ce vedeți în fotografiile mele este trecut prin propriile mele filtre. Bineînțeles, toate aceste elemente există cu adevărat și pot fi văzute de oricine, dar scopul meu este de a oferi o lectură

artistică a acestora și, mai ales, o emoție. Înfățișez elementele pe care le văd – garduri, linii, forme, de pildă – iar aceste elemente le utilizez apoi ca pe niște catalizatori care îmi alimentează propria imaginație, așa cum, mi-ar plăcea să cred, au același efect și asupra privitorilor. Dintotdeauna mi-am imaginat fotografia ca pe un proces narativ. Dincolo de mărturisirea de fotograf, depeni o poveste și, mai mult, oferi o reflecție asupra realității, o

perspectivă întotdeauna personală, pe care o împărtășești lumii.

Pentru declanșare preferă anumite momente magice, când ziua se îmbină cu înserarea: „De cele mai multe ori fotografiez în amurg, aștept chiar ultimele clipe ale luminii diurne, când lucrurile descriu umbre minunate, iar lumina e aproape stinsă. Pentru mine, e un moment în care începe goana, frenezia găsirii unei locații ideale, înainte ca soarele să dispară de tot.



**„E tot mai greu să-ți câștigi existența în această nouă industrie. Mă tem că numărul de artiști se împuținează pe zi ce trece, lucru pe care îl regret din tot sufletul.”**

Apusul și înserarea sunt terenul meu de joacă”, afirmă Mercier.

#### **Viziuni esențializate**

Preferința pentru imagini alb-negru nu e întâmplătoare, ci foarte bine argumentată de cerințe de ordin artistic intern, organic. „Nu mă folosesc de fotografie pentru a oferi o copie matematic exactă a lumii. Toate imaginile mele sunt interpretări personale ale universului din

Bruno Mercier



jurul meu. În al doilea rând, fotografia, mai ales cea alb-negru, nu reprezintă realitatea; omul nu percepe lumea în două dimensiuni și nici nu o vede în alb sau negru. Din aceste motive cred că alb-negrul consolidează ceea ce vreau să transmit sau să înfățișez în imaginile mele.”

Nu se simte foarte confortabil fotografiind oameni, deși nu refuză nici portretul ca gen fotografic: „E-adevărat că peisajele sunt

preocuparea mea de căpetenie, în cea mai mare parte lucrările mele sunt peisaje, nu neapărat cadre largi și fundaluri spectaculoase, ci și stop-cadre și spații intime. Mă atrage lucrul în spații deschise și lumina naturală. Dacă însă peisajul ocupă un rol important în lucrările mele, fotografiez și animale în libertate, de pildă, dar e un fapt că nu frecventez portretul sau peisajul urban.”

Întrebat ce îl inspiră, Bruno Mercier ne-a

spus: „Mi-e foarte greu să răspund la această întrebare. Mi-am format o anumită sensibilitate artistică frecventând cărțile ilustrate și benzile desenate, după cum îmi plac și gravurile, datorită accentului inerent asupra luminii și întunericului.”

Admir lucrările unor artiști importanți, cum sunt Gustave Dore, Bernie Wrightson, François Schuiten, Andreas, Hugo Pratt. Doar că niciunul nu e fotograf... Desenele



**„Toate aceste elemente există cu adevărat și pot fi văzute de oricine, dar scopul meu este de a oferi o lectură artistică a acestora și îndeosebi o emoție.”**

Bruno Mercier

și fasciculele cu benzi desenate m-au învățat încadrarea, arhitectura unei compoziții care urmează să relateze o narațiune, cu impact și într-o manieră cât mai încărcată emoțional. Dintre fotografi, admir foarte mult creația unor Brassai, Jean Loup Sieff și Olivier Meriel.”

**Nu tehnica e importantă**

Disputa dintre fotografia analog și cea digitală nu îl afectează prea mult, deoarece știe



să profite de avantajele pe care le oferă ambele tehnici: „Tehnologia digitală a modificat definitiv fotografia, iar disputa privind fotografia tradițională și prelucrarea digitală nu se va termina prea curând. Photoshop-ul, tipărirea cu jet de cerneală, digigrafia îți asigură un control mai riguros asupra calității imaginii finale tipărite.

Chiar dacă în prezent prefer să lucrez cu aparate digitale reflex, pentru motivul că

succesiunea de operațiuni digitale îmi permite să obțin rezultatul pe care îl anticipez, nu cred că digitalul e singurul mijloc de a produce fotografii bune. Nu e decât o cale alternativă, deocamdată e o alegere personală, dar continuu să iubesc fotografia analog.”

Pentru prelucrare folosește un program special destinat fotografiilor: „Capturile le fac cu DSLR-uri color, după care convertesc imaginile RAW, în alb-negru. Folosesc o versiune beta a

unui program nou creat de Adobe, Lightroom, care are mare precizie la conversia alb-negru și redă cele mai subtile tonalități posibile. Fac modificări pentru amplificarea contrastului, iar apoi un crop în formă pătrată. Nu veți găsi alt tip de prelucrări în fotografiile mele.”

### Efecte negative

Crede că era digitală a adus și avantaje, dar vede și reversul medaliei: „Fotografia tinde să



**„E foarte simplu să faci fotografii, să le expui pe Internet sau să le imprimi. Acest uz democratic e un lucru bun, doar că situația a generat un soi de pompierism, cu mulți practicanți, artizani, laboratoare și magazine fotografice – în fond, o ruină.”**

Bruno Mercier

fie tot mai comună. Revoluția digitală a pus în brațele tuturor un aparat digital sau un telefon cu cameră încorporată, iar computerele și imprimantele bune au prețuri accesibile. Ca atare, s-a schimbat relația pe care oamenii o au cu acest mediu, de expresie artistică. E foarte simplu să faci fotografii, să le expui pe Internet sau să le imprimi. Acest uz democratic e un lucru bun în sine, doar că această situație a generat un soi de pompierism, cu mulți



practicanți, artizani, laboratoare și magazine fotografice – în fond, o ruină. Acesta e reversul medaliei, este fața întunecată a revoluției digitale în fotografie.”

### Specific francez

Ca orice artist, nu își face planuri fixe și nu își stabilește obiective precise: „Nu prea obișnuiesc să-mi trăiesc viața după un plan, așa că mi-e greu să răspund. Țin să merg mai

departe pe drumul fotografiei, aș vrea să-mi fac cunoscută munca și în alte locuri din lume, așa că mă gândesc la câteva expoziții, personale sau de grup.”

Despre Franța ca mediu pentru un fotograf care încearcă să se descurce în viața cotidiană, nu crede că e diferită de alte țări moderne. „Ca pretutindeni, afirmă Bruno Mercier, trăim într-o lume guvernată de comunicare și imagine. Computerul și Internetul au schimbat

reguli ce păreau imuabile și au dărâmat bariere. E tot mai ușor să îți achiziționezi un aparat la un preț accesibil, e tot mai simplu să generezi imagini pe care să le expediezi apoi în Internet, prin e-mail și forumuri sau să le imprimi și să le scoți la vânzare. Pe de altă parte, e tot mai greu să-ți câștigi existența în această nouă industrie. Mă tem că numărul de artiști se împușinează pe zi ce trece, lucru pe care îl regret din tot sufletul.”



**„De cele mai multe ori fotografiez în amurg, aștept ultimele clipe ale luminii diurne, când lucrurile descriu umbre minunate, iar lumina e aproape stinsă.”**

Îi place să călătorească, dar se consideră o specie diferită de călător: „Mai presus de orice, sunt călător cu imaginația. Sunt foarte legat de ținuturile mele de baștină din Normandia, dar mă atrag și locuri cum sunt Scoția, Irlanda sau Islanda, de exemplu.”

#### **Marketing de specialitate**

Mercier crede că promovarea rămâne un aspect important pentru lumea artiștilor, ca

Bruno Mercier



și pentru orice alt domeniu comercial, dar aspiră mai mult spre expoziții clasice decât spre Internet:

„Nu fac imagini pentru uz personal. Lucrările mele se cer văzute, reclamă să fie împărtășite. Cred că a avea un site e foarte important. Pe al meu îmi postez lucrările și am parte de multe contacte profesionale cu oameni din întreaga lume. Chiar dacă Internetul e cel mai bun mijloc de a-ți face cunoscută munca, nu poate

ține loc de contactul cu oamenii reali, cu o expoziție la care să admiri printuri în mărime naturală, așa că pledez pentru expoziții în continuare.”

Faptul că practică această artă cu pasiune și profesionalism și-a spus cuvântul: „Pur și simplu am fost destul de norocos să-mi câștig existența din practicarea artei, fac asta deja de două decenii, ceea ce înseamnă însă nu numai fotografie, ci și grafică și benzi desenate.”

Sfaturi nu are, pentru că e un om înțelept: Mă tem că nu am niciun sfat de dat. Poate că ceea ce e important pentru mine i-ar dauna altuia de-a dreptul.”

Și totuși are o remarcă de făcut, una importantă și care se suprapune nu numai fotografiei, ci vieții în general: „E important ca bucuria să însoțească în permanență fotografia. Bucuria și imaginea merg mână-n mână.”